

HA MAJD A HALÁL

(Csokonai motívumaira)

*Eleget laktam már a földön,
legszebb ideje váltani.
Szörnyesen szűk e testi börtön,
rám nőttek falai, rácsai.*

*Teszteltem más dimenziókat,
s mind azt firtatták: ki vagyok?
Ki vagyok az életből rúgva,
lakaton ajtók, az ablakok.*

*Végül én angyal meg állat lettem,
s váltottam másszor is alakot.
Egy gulya négy lábút megettem,
s meddőhányónyi salakot*

*hagytam magam mögött a kertben
a körték, szilvák, szőlők tövén.
Ím, ősz van. Tisztelegnek telten
a bogyók, de desztillált, tömény*

*szeszeket szeretni nincs már módom,
hiába izgattok, párlatok.
Fenn lengő hold! Nézd, mint kínlódom,
s ti, leányok, lassúdan járjatok.*

*Vagy hogy csak por meg pára lennék
Fürednek kies partjain?
E-mailben akkor hogy üzennék,
ha hiányoznának tagjaim?*

*S ha majd a halál mellém fekszik,
fog-e majd nekem kelleni?
Csak ne legyen túl hideg a lába,
s legyenek kedvemre mellei.*